

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hof van Beroep te Gent* — EKL 12., 17., 18., 56. un 58. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums par mantojuma nodokļa aprēķinu par nekustamo īpašumu, kas neļauj atskaitīt no nekustamā īpašuma vērtības šim nekustamajam īpašumam uzlikto hipotekāro apgrūtinājumu sakarā ar to, ka mantojuma atstājējs nāves brīdī dzīvoja citā dalībvalstī

Rezolutīvā daļa:

EKL 56. un 58. panta normu kombinācija ir interpretējama tādējādi, ka ar tiem nav saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamata prāvā par mantojuma nodokļa un nodokļa par īpašuma tiesību maiņu aprēķinu šajā dalībvalstī esošam nekustamajam īpašumam, kurā nav paredzēta iespēja atskaitīt šo īpašumu apgrūtinošos parādus gadījumā, ja persona, kuras mantojums ir atklājies, savas nāves brīdī bija nevis šīs valsts, bet citas dalībvalsts rezidente, tomēr šāds atskaitījums tiek pieļauts, ja šī persona tobrīd būtu bijusi tās valsts rezidente, kurā atrodas mantojumā atstātais nekustamais īpašums.

(¹) OV C 56, 10.3.2007.

Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 11. septembra spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — D.M.M.A. Arens-Sikken/ Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-43/07) (¹)

(Kapitāla brīva aprīte — EK līguma 73.b un 73.d pants (jaunajā redakcijā attiecīgi — EKL 56. un 58. pants) — Mantojuma nodokļa un nodokļa par īpašuma tiesību maiņu valsts tiesiskais regulējums, kas, aprēķinot minētos nodokļus, nepieļauj atskaitīt mantojuma daļu pārsniedzošos parādus, kas saistīti ar augšupejoša radnieka atstātā mantojuma testamentāro sadali, ja persona, kuras mantojums ir atklājies, savas nāves brīdī nav dzīvojusi dalībvalstī, kurā atrodas nekustamais īpašums, kas ir mantojuma priekšmets — Ierobežojums — Pamatojums — Neesamība — Divpusējas konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu neesamība — Minētās personas dzīvesvietas dalībvalstī paredzēta mazāka apmēra ieskaita nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanai ietekme uz kapitāla brīvas aprītes ierobežojumu aizliegumu)

(2008/C 285/10)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: D.M.M.A. Arens-Sikken

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hoge Raad der Nederlanden* — EKL 56. un 58. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums attiecībā uz mantojuma nodokļa aprēķināšanu nekustamam īpašumam saskaņā ar kuru no nekustamā īpašuma vērtības nevar atskaitīt parādu, kas saistīts ar mantojuma dalīšanu, gadījumā, ja mantojuma atstājējs savas nāves brīdī ir dzīvojis citā dalībvalstī — Piemērojamā salīdzināšanas metode, lai noteiktu mantojuma nodokļa apmēru gadījumā, kad mantojuma atstājējs savas nāves brīdī ir dzīvojis tajā pašā dalībvalstī, kurā atrodas nekustamais īpašums — Konvencija par izvairīšanos no dubultas aplikšanas ar nodokļiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) EK līguma 73.b pants un 73.d pants (jaunajā redakcijā attiecīgi — EKL 56. un 58. pants) ir interpretējami tādējādi, ka ar tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamata lietā par mantojuma un īpašuma tiesību maiņas nodokļu aprēķinu par nekustamo īpašumu dalībvalstī, ja ar to, aprēķinot šos nodokļus, nav paredzēta iespēja atskaitīt mantojuma daļu pārsniedzošos parādus, kas radušies mantojuma testamentārās sadales rezultātā, ja persona, kuras mantojums ir atklājies, savas nāves brīdī nedzīvoja šajā valstī, bet gan citā dalībvalstī, tomēr šāds atskaitījums būtu pieļaujams, ja attiecīgā persona tobrīd būtu dzīvojusi valstī, kurā atrodas nekustamais īpašums, kas ir mantojuma priekšmets, tiktāl, ciktāl ar šo tiesisko regulējumu tiek piemērota progresīva nodokļa likme un ja, neņemot vērā minētos parādus un piemērojot šo progresīvo likmi, mantiniekiem, kuriem uz šādu atskaitījumu nav tiesību, varētu rasties lielāka maksājamo nodokļu nasta;
- 2) šī sprieduma rezolutīvās daļas 1) punktā sniegto atbildi neietekmē apstākļi, ka saskaņā ar dalībvalsts, kurā savas nāves brīdī ir dzīvojusi persona, kuras mantojums ir atklājies, tiesisko regulējumu vienpusēji paredz iespēju piešķirt nodokļa atlaidi, pamatojoties uz mantojuma nodokli, kas maksājams citā dalībvalstī par šīs citas valsts teritorijā esošajiem nekustamajiem īpašumiem.

(¹) OV C 69, 24.3.2007.